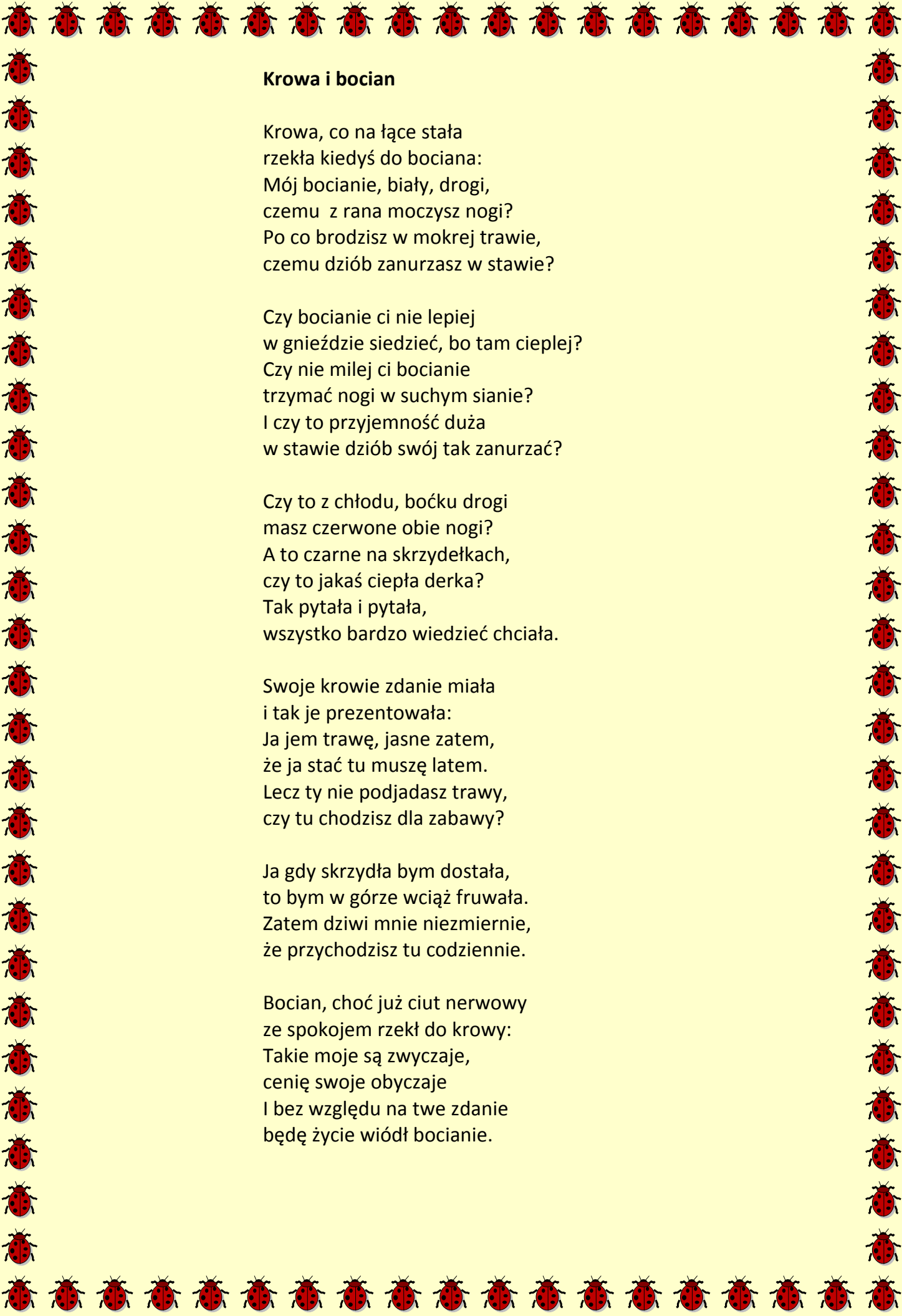

Krowa i bocian

Krowa, co na łące stała
rzekła kiedyś do bociana:
Mój bocianie, biały, drogi,
czemu z rana moczysz nogi?
Po co brodzisz w mokrej trawie,
czemu dziób zanurzasz w stawie?

Czy bocianie ci nie lepiej
w gnieździe siedzieć, bo tam cieplej?
Czy nie milej ci bocianie
trzymać nogi w suchym sianie?
I czy to przyjemność duża
w stawie dziób swój tak zanurzać?

Czy to z chłodu, boćku drogi
masz czerwone obie nogi?
A to czarne na skrzydełkach,
czy to jakaś ciepła derka?
Tak pytała i pytała,
wszystko bardzo wiedzieć chciała.

Swoje krowie zdanie miała
i tak je prezentowała:
Ja jem trawę, jasne zatem,
że ja stać tu muszę latem.
Lecz ty nie podjadasz trawy,
czy tu chodzisz dla zabawy?

Ja gdy skrzydła bym dostała,
to bym w górze wciąż fruwała.
Zatem dziwi mnie niezmiennie,
że przychodzisz tu codziennie.

Bocian, choć już ciut nerwowy
ze spokojem rzekł do krowy:
Takie moje są zwyczaje,
cenię swoje obyczaje
I bez względu na twe zdanie
będę życie wiódł bocianie.